

Nỗi Đau Còn Ở Mãi

Tưởng niệm về người lính trẻ Huỳnh Ngọc Ảnh ra đi mãi mãi tại DakTô 1970

Mình chôn nó giữa buổi chiều thu ngã
Mưa đầu mùa buồn bã giá lạnh rơi
Hai đũa xưa trên chiến địa không rời
Trong chốc lát hai nơi không từ già

Mày Vĩnh biệt khi đời còn trẻ quá
Chỉ mẹ già cũng chưa có người yêu
Bỏ lại tao cô độc mỗi buổi chiều
Tàn chinh chiến cô liêu miền đau khổ

Mày ngã xuống giữa đồi hoang lá đổ
Lệ không còn tao cố ngoạm đau thương
Gửi xác thân mày lại ở chiến trường
Hồn ẩn lạc vẫn vương cùng cây cối

Nay trở lại tao tìm mộ đồng đội
Phía sau đồi bên gốc ổi già nua
Thấp nén hương giữa cơn gió đông lùa
Thương mày ngủ đã bao mùa lá rụng.

Tà Áo Rách

